

РЕШЕНИЕ

№ 90

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 05 март 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седемнадесети февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №41 по описа на съда за 2015 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ ООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. *** №***/***, представлявано от С. З.*** - управител против решение №274 от 14.11.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №327 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление (НП) №14-0000157 от 02.07.2014 г. на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ (Д „ИТ“) - ПЕРНИК, издадено срещу „***“ ООД, гр. Перник, с което за нарушение по чл. 11, ал. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) във вр. с чл. 4, т. 2 от Наредба №16 от 31.05.1999 г. за физиологични норми и правила за ръчна работа с тежести във вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Възражава срещу изводите на районния съд за липса на допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, касателно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН за реквизити на акта и НП. Твърди, че в акта и НП нарушението и обстоятелствата по неговото извършване са непълно и неточно описани, както и заявява, че действията по товарене в процесния случай са извършвани с мотокар, поради което разпоредбите на Наредба №16 от 31.05.1999 г. са неприложими. По същество на вмененото му нарушение жалбоподателят твърди, че пострадалото на обекта лице само има вина за падането си от камиона, като това не е свързано с товаренето на платната, както и че в случая като работодател не е имал задължението да ползва специални/подходящи технически средства против преобръщане на паната, тъй като товаренето се е извършвало с мотокар, поради което и не е извършил вмененото му нарушение касаещо ръчно товарене. На посочените основания жалбоподателят иска от касационния съд да отмени решението на първата

съдебна инстанция и да реши спора по същество, като отмени процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател поддържа жалбата като допълва същата с алтернативно искане за намаляване на наложеното административно наказание в размер на минимума, предвиден за съответното нарушение.

Ответникът по касационната жалба, ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ - ПЕРНИК, пред съда се представлява от ю. к. Михайлов. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на постановения съдебен акт и предлага същият да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено.

Разгледана по същество жалбата е основателна макар и не по съображенията изложени в същата.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Радомир е приел за безспорно от фактическа страна, че на 13.06.2014 г. служители на Д „ИТ“ - Перник, при извършена проверка по повод сигнал за станала трудова злополука в производствена база в гр. Радомир, стопанисвана от настоящия жалбоподател, установили, че при товарене на оградни пана, с помощта на мотокар и ръчно, върху камион, Н. М.***, служител на жалбоподателя, след като се качил на камиона за да преброи натоварените вече пана, същите, подреждани вертикално върху камиона, натежали и се обрърнали, като изблъскали М.***, който падал от платформата и получил травма. За така установеното на 19.06.2014 г. със съставяне на акт за нарушение срещу „***“ ООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство за нарушение на правилата за здравословни и безопасни условия на труд за това, че на посочените дата и място, в качеството му на работодател, не е осигурил и предоставил на работещите, изпълняващи ръчно пренасяне и поддържане на тежести, подходящи технически средства против преобръщане на товара (метални огради), подреден в тежкотоварен автомобил, при което товарът се преобръща и предизвиква трудова злополука.

При така установеното по фактите Районен съд – Радомир, при извършената служебно проверка за законосъобразност, не установил пороци, които да обосновават процесуална незаконосъобразност на производството по налагане на административно наказание.

Разгледал съществото на съдебния спор, след събиране и анализ на приобщените по делото доказателства, районният съдия е постановил, че безспорно именно посоченото дружество и в качеството му на работодател е реализирало от обективна страна вменения му административнонаказателен състав, за което правилно е наложена следващата се административна санкция.

Решението е неправилно.

Предвид фактите, установени пред първа съдебна инстанция, настоящият състав смята, че наказващият орган не е квалифицирал правилно вмененото административно нарушение, поради което с потвърждаването на процесното наказателно постановление районният съд е приложил неправилно материалния закон.

Жалбоподателят е административно наказан за това, че на посочените дата и място, в качеството му на работодател, не е осигурил и предоставил на работещите, изпълняващи ръчно пренасяне и поддържане на тежести, подходящи технически средства против преобръщане на товара (метални огради), подреден в тежкотоварен автомобил, поради което товарът се преобръща и предизвиква трудова злополука. За нарушени са посочени разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от ЗЗБУТ и чл. 4, т. 2 от Наредба №16/31.05.1999 г. във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ.

Посочените за нарушени законови разпоредби са неотносими към вмененото административно нарушение. Същите са бланкетни и не съдържат конкретни правила, отнасящи се до осигуряване от страна на работодателя на „подходящи технически средства против преобръщане на товара.“ Законодателят не е определил понятието подходящи технически средства така, че неосигуряването им да съставлява административно нарушение на правилата за здравословни и безопасни условия на труд. На свой ред и административнонаказващият орган не е прецизирал какво има предвид под израза „подходящи технически средства“, така че за наказаното лице да стане ясно кое свое конкретно задължение, вменено му от законова разпоредба не е изпълнил. Пред първата съдебна инстанция не е установено, а и в производството по налагане на административно наказание е неизследвано, изпълнил ли е работодателят своите задължения във връзка с изискванията на чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 16 от 31.05.1999 г., и ако същите са изпълнени, съобразил ли е работникът своето поведение с тях или с поведението си се е явил причина за злополуката. Приложената по преписката *Инструкция за безопасност при товаро-разтоварни дейности и ръчна работа с тежести*, с посочен автор „***“ ООД, гр. Перник, както няма съдържание, релевантно към изискванията на чл. 6, ал. 2 от Наредба № 16 от 31.05.1999 г., така и не е удостоверено да е доведено до знанието на работещите в „***“ ООД, гр. Перник, поради което работодателят не е изпълнил или не е изпълнил в цялост задължението си, вменено му с посочената нормативна разпоредба.

Отделно от горното обаче, съдът намира абсолютно съществен и неотстраним порок на производството и това е, че установеното по фактите, както и предявеното обстоятелствено административнонаказателно обвинение, са относими не към нормите на Наредба №16 от 31.05.1999 г., а към

установените в Наредба № 12 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи правила, конкретно чл. 12, т. 6 и 7 във вр. с Приложение № 6 и №7, тъй като в случая не е осъществено физиологично засягане на пострадалия работник поради неправилна или без осигурени „подходящи“ технически средства работа с тежести, което да е във връзка причина-следствие. Трудовата злополука е следствие неправилно извършване на товарно-разтоварни работи. В този смисъл неясна е волята на наказващия орган, респективно на районния съд да приеме това за правилно, решил да приложи към установеното по фактите нормите на Наредба № 16 от 31.05.1999 г., която в основната си част касае физиологичните норми и правила за работа с тежести, вместо Наредба №12 от 30.12.2005 г., регламентираща извършването на товарно-разтоварни работи, вследствие неправилното изпълнение на каквито е допуснато товарът да се преобърне, засегне и причини падането на пострадалия работник.

Предвид горните изводи, като е потвърдил наказателно постановление, обосновано в неприложими към обстоятелствата по извършване на нарушението и предявеното административнонаказателно обвинение материалноправни норми, решаващият състав на Районен съд - Радомир е постановил незаконосъобразен съдебен акт, който следва да бъде отменен. Спорът е изяснен от фактическа страна, а производството пред районния съд е протекло без процесуални нарушения, поради което касационният съд ще се произнесе по същество, като отмени и процесното наказателно постановление, като материално незаконосъобразно и на посочените по-горе основания.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №274 от 14.11.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №327 по описа на съда за 2014 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ изцяло, като незаконосъобразно, наказателно постановление №14-0000157 от 02.07.2014 г. на ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ - ПЕРНИК, издадено срещу „***“ ООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. **** №***/***, представлявано от С. З.*** - управител, с което за нарушение по чл. 11, ал. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд във вр. с чл. 4, т. 2 от Наредба №16 от 31.05.1999 г. за физиологични норми и правила за ръчна работа с тежести във вр. с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/